

ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ ПСИХОАНАЛІЗУ. ВЧЕННЯ ПРО НЕСВІДОМЕ.

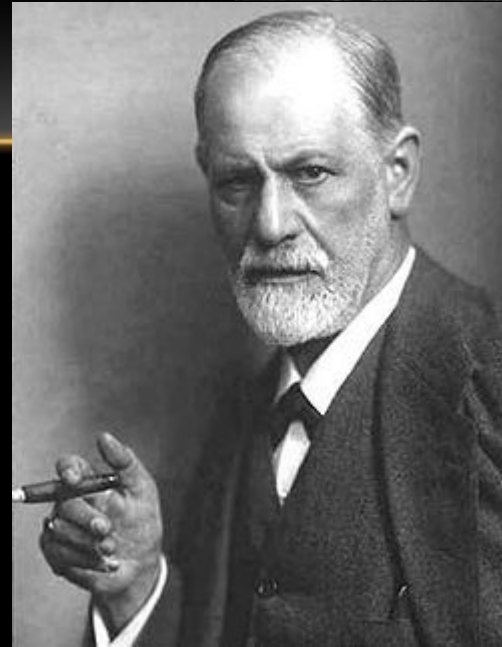

*Підготував: студент 2-го курсу
Групи ЕЕТС 1301, факультету «ЕіА»*

Величко Владислав Володимирович

*Перевірив: доцент, кандидат
філософських наук*

Сторожук Світлана Володимірівна

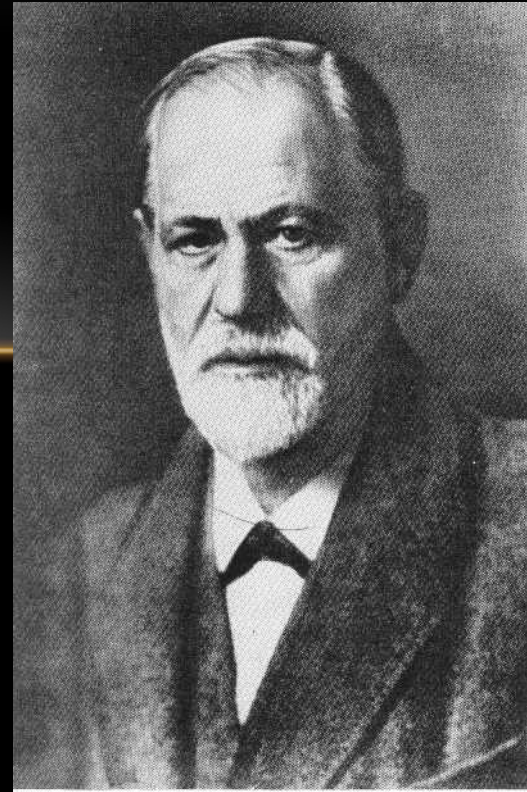
ВСТУП

- психоаналіз— група психологічних теорій і методів, направлених на систематизоване пояснення несвідомих зв'язків через асоціативний процес.
- Пов'язаний з іменами З. Фрейда, К. Г. Юнга, А. Адлера, Е. Фромма.
- Фундаментальний предмет психоаналізу – несвідомі мотиви поведінки, що беруть початок в прихованих сексуальних розладах. Вони розкриваються через вільні асоціації, що висловлюються пацієнтом.
- Мета психоаналізу – звільнити пацієнта від прихованих (несвідомих) механізмів перенесення і опору, тобто, від шаблонів відносин, що залишились та більш непридатні, або таких, що створюють специфічні конфлікти в реалізації бажань та адаптації до суспільства.

Вчення Зігмунда Фрейда (1856-1939)

Основні ідеї:

- Дослідник зіштовхується з поведінковими характеристиками, які не покривались областю свідомого і раціонального в людині
- Людська психіка - конгломерат, компоненти якого є не тільки свідомими, але й безсвідомими і передсвідомими.
- Несвідоме- центральний компонент, свідоме – надбудовується над несвідомим, викристалізовується з нього в процесі розвитку психіки

МОДЕЛЬ ОСОБИСТОСТІ:

- «Воно» - глибинний шар безсвідомих потягів, психічна «самість», керується тільки «принципом задоволення»
- «Я» (Его) – сфера свідомого, посередник між «воно» і зовнішнім світом, узгоджує діяльність «воно» з «принципом реальності» (необхідністю)
- «Над-Я (суперего) – совість, критична інстанція, посередник між «воно» і «я», відображає заповіді, соціальні заборони, владу батьків і авторитетів.

Фрейдізм

«Первинні потяги»

- Рушійною силою безсвідомого Фрейд на етапі дослідження вважав сексуальні потяги.
- Існують соціальні «потяги» («Ерос» - інстинкт життя і «Танатос» - інстинкт смерті).
- Досягнення культури сприяють приглушенню агресивних людських інстинктів

Eros vs. Thanatos

ЗАВДАННЯ ПСИХОАНАЛІЗУ

Безсвідомий матеріал людської психіки перевести в область свідомого і підкорити своїм цілям: «там, де було «Воно» повинно стати «Я»

В міру розкриття природи безсвідомого людина зможе оволодіти своїми пристрастями і керувати ними в реальному житті.

К.Г.Юнг (1875-1961) – швейцарський психіатр

Критика Фрейда:

Неправомірно зводити всю людську діяльність до біологічно успадкованого сексуального інстинкту, інстинкти людини мають не біологічну, а символічну природу.

Символіка – частина психіки, коли безсвідоме виробляє певні форми або ідеї, що носять схематический характер і складають основу всіх уявлень людини.

Ці форми – формальні елементи психіки називаються «архетипи», вони наповнюються змістом тільки коли виходять на рівень свідомості. Вони притаманні людському роду.

Вчення Юнга про архетипи

Архетипи

представляють формальні зразки поведінки або символічні образи, на основі яких оформлюються конкретні, наповнені змістом образи. В реальному житті вони відповідають стереотипам свідомої діяльності людини.

Індивідуальне і колективне несвідоме

«Індивідуальне несвідоме»

відображає особистісний досвід окремої людини, складається з переживань, які колись були свідомими, але втратили свій свідомий характер через витіснення.

«Колективне несвідоме»

представляє приховані сліди пам'яті людського минулого: расову і національну історію, а також до людське тваринне існування. Це резервуар, де сконцентровані всі «архетипи».

Інстанції «Я» (по Юнгу)

«Персона» - маска, яку одягає відповідно на вимоги соціального оточення

«Аніма» і **«Анімус»** - абстрактні образи, що представляють жіночий «архетип» в чоловіку і чоловічий «архетип» в жінці

«Тінь» - «архетип», що складається з тваринних інстинктів і є перетином темних, низменних сторін особистості.

«Самість» - центральний «архетип» особистості, навколо якого концентруються всі психічні якості людини, це де що середнє між свідомим і безсвідомим.

Еріх Фромм

Причини формування характеру особистості вбачав в протиріччях (дихотоміях) існування людини – «екзистенційних» і «історичних».

Екзистенційні: кожна істота є носієм всіх закладених в ній потенцій, але не може їх реалізувати в результаті короткотривалості існування.

Історичні: досягнення технічного прогресу і неможливість використовувати його на благовільного розвитку особистості.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

